

Bevem-nos a glops la vida !

Un relat de: [joandemataro](#)

Sents el buit del gran silenci ,
de sobte i a traïció,
i t'adones
que cap cau – cap –
pot amagar aquest ofeg desesperat
del que es sap mortal
per un instant.
-cruel és el destí ! –

No et ploris doncs
a tu mateix,
sacseja aquest neguit del pensament
i no et ploris,
és perdre el temps
- i ho saps -
i el temps ho és tot,
al menys, fins que la nit
se'ns faci eterna.
Després,
el no-res ho serà tot
i el nostre temps
res no serà.

No et ploris doncs,
no em ploris...
I , abans la llum no ens giri l'esquena,
bevem-nos a glops la vida !

Abril/14@joan abellana